

Antonio Alcaide Galiot

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL

- *Estaves dient que allà a la presó també hi vas veure el Manuel Pardillo que venia a buscar...*

No, *al cuartel* de la Guàrdia Civil hi era també aquell dia que jo estava allà detingut hi havia un tal Manuel Pardillo i el Joan Sala que l'hi havien fotut una gran pallissa perquè estava... el cabell el tenia penjant de la cara i *sofria* de la pallissa que li havien fotut. Estava a l'escala, a dalt de tot, estava allà en un racó. *Li* havien fotut bastant. Jo estava al costat emmanillat allà a la taula, tot el dia allí emmanillat.

- *O sigui que al Manuel Pardillo també el van detenir.*

Sí. I jo li vaig demanar, -parlant en castellà-, *le digo: "te han pegado?" y dice "no". Me dijo que no le habían pegado.* No li havien fotut res. A aquest, al Pardillo, al Joan Sala sí, bastant.

Dintre del PSUC i el moviment obrer, hi havia la consigna d'obrir-nos a la societat, *romper* l'anell del franquisme, ocupar les instal·lacions, *los* sindicats o les associacions de veïns o qualsevol moviment de masses.

I en aquell temps hi havia el representant de *los* treballadors al sindicat vertical, un treballador que era del Banc Central i hi havia... *la mujer* del Perramón, la Conxita Parcerisas amb el Nasi Perramón... ara no recordo bé els personatges però van fer unes fotos i van denunciar a *l'hombre* que era president de la UGT. No, de la UTT (Unió de Tècnics i Treballadors) del sindicat vertical.

Després em van elegir a mi com a president i mentre els tramitava les reunions del sindicats, hi havia un treballador allà, el secretari del sindicat, un tal Méndez un xaval molt maco, es va morir un dia d'aquells, va tenir un accident de cotxe i es va morir allà a Sant Pau. Però em diu: *"escolta Alcaide"*, així, a part, *"la brigadilla ha estat per aquí demanant per tu"*. I jo ja dic: *"Bé, aniré en compte que no..."* Jo ja m'esperava que qualsevol dia d'aquests...

El dia següent o l'altre em demana el cap de personal del Banc Mercantil, i em diu: *"Alcaide, què en saps tu de detencions que hi ha a Manresa? Tu tens por de que vinguin a per tu?"* I dic: *"No no, escolta: venir, poden venir a per mi o a per tu o a per qualsevol"*

*perquè estem en un estat en què qualsevol persona que digui
cualquier cosa o faci cualquier cosa el poden detenir”.*

I el dia següent és quan es va presentar la policia allí al banc i me van detenir.

- *Primer havien anat allà al sindicat vertical per això.*

Exacte, sí.

- *O sigui et van venir al banc a detenir. On treballaves?*

Al carrer Cós, cantonada amb Francesc Moragas. [...] Hi vivia Badia, el Jaume Badia en aquella escala.

- *També hi treballava en Pere Bascompte, no?*

Exacte, el Pere Bascompte, sí. Va arribar el cap de personal, allà al meu lloc de treball i em va dir *“Antonio, que la brigadilla està aquí, que vénen a parlar amb tu. No diguis res eh? No diguis res”*. Jo ja sabia del dia abans que havien detingut a Manresa a tres o quatre, al Mora... I, és clar, jo en el moment que m'aixeco de la taula me'n vaig cap a un company de treball que era sindicalista també, era del PSUC també, en Güell, Joan Güell, i li dic: *“Joan que vénen a detenir-me la brigadilla. Fes lo que puguis, diga-ho a tothom i ja està”*. I es va formar un tarannà molt fort dintre del banc. *Inclús* el director general del banc va trucar a la Guàrdia Civil, que el personal farien vaga si no me posaven en llibertat. No sé si... el Giralt, que era el director general, va trucar al Jordi Pujol, a l'abat de Montserrat... se va moure tothom perquè m'alliberessin. I als quatre dies em van deixar anar.

- *Quants eren, dos? Dos guàrdia civils?*

Sí, dos.

- *Recordes com eren, qui eren?*

Sí, un vivia aquí al costat. De cognom no recordo [com es deia], Antonio però el cognom no el recordo, vivia aquí al costat mateix. I l'altre el veig per aquí cada dimarts al mercat cada setmana que està comprant.

Després, anys després, el que em va detenir em va dir: *“Antonio, que engañados estábamos... qué engañados. El día que quieras vienes a mi casa...”* Que no va passar res perquè tampoc no em van picar, la veritat. A mi no em van picar. Amenaces moltes, durant l'interrogatori aquest esperit de... però bé... *“pica'm, si vols”*.

- *Què et van dir quan tu... què és el primer que et van dir?*

Que era del Partido Comunista.

- *No, a la teva feina. Quan et vénen a buscar a la teva feina, què et diuen?*

Que m'han de fer unes quantes preguntes. Que *tenia* d'anar a la caserna de la Guàrdia Civil.

- *Veu anar-hi a peu?*

Dice: "tu vés sol, nosaltres anirem per l'altre costat, per l'altre carrer". Jo anava pels pisos de l'Avecrem i ells anaven per la carretera Cardona. I els vaig trobar al *cuertel*, i a l'arribar allà *l cuartel* em va emmanillar a la *pata* de la taula i allà, sense dir res, tot el dia. Allà a les quatre de la tarda en crido un i li dic: *"Escolta, vine."* I diu: *"Què vols?"*, *"Tinc d'anar al lavabo"*. I és quan vaig veure el Sala, el Joan Sala, allà, aquell dia.

- *I què et van preguntar?*

Res, em demanaven si era del Partido Comunista, que si era comunista... I tota l'estona, *cuantos éramos: "cuantos sois?"* I jo: *"yo lo único que puedo decir..."*. Dies abans havíem tingut una reunió sindical que va ser l'origen de les detencions. Havíem tingut una reunió perquè era conveni de Lemmerz i en aquella reunió se va *tratar* de temes de fer *octavilles*, denúncies, pressions... temes d'aquests. Van agafar la Teresa Vilageliu, la van *detindre*, i li va agafar les *octavilles* i la van estovar, i va xerrar qui érem. I vam caure tots.

A mi em pressionaven que quants... I jo ja sabia que dies abans ja havien detingut al Mora. És que no recordo... Perquè fa 35 anys d'això. Havien detingut al Mora... A veure si recordo. És que ara.... Ah sí, a la Teresa Vilageliu... I, és clar, jo no podia donar noms, perquè aquí érem bastants del PSUC, i clar jo *tenia* que dir d'una forma no clara *"sí, érem a la reunió vuit o nou"* i clar: *"Noms?"* I jo: *"una dona que va coixa, un altre que treballa a la Lemmerz, que és molt prim que es diu Mora"*, clar, si havíem contactat de joves havia de dir el nom d'aquest però de la resta ningú. El Fuentes també l'havien detingut *"un home que porta barba..."* En fi, el Cònsola també. De noms cap, perquè en aquelles dates... teníem noms de coneguts, ara no els recordo, però el Jaume Sala no era el Jaume Sala, era... és igual ara no ho recordo, la veritat.

- *I et van preguntar simplement si eres del partit, si eres del PSUC, comunista.*

Després... Sí, després cap a les quatre o les cinc de la tarda, [en] van portar un que treballava a la Pirelli que tampoc no recordo ara el nom. *"Company, parla que ja ho saben tot"*. Jo tota l'estona dient que

no havia estat en reunions, que no sabia res, que no era... i em porten aquell... No recordo en nom. Un baixet, de Pirelli.

- *Marcelino Iglesias?*

Exacte, l'Iglesias: *"Compañero, habla que lo saben todo, te lo digo para que te evites las palizas", así, con estas palabras me lo dijo. Amb una veu... La veu del Marcelino Iglesias és una veu forta. I a partir de llavors: "pues, sí estuve en la reunión", "cuantas reuniones?", "yo, a una", "no", i així tot un estira y afloja i no va passar d'ahí.*

- *Al Marcelino Iglesias l'havien maltractat? Feia cara de que l'haguessin picat?*

No, no. No sé si *le* van picar perquè no he parlat amb ell de estas coses, *pasó y pasó*, i ja està. I si alguna vegada ens hem trobat *le pregunto como le va la vida i res més.*

- *Doncs, a partir que el Marcelino Iglesias et diu "parla, que ja ho saben tot" llavors tu vas donar una mica d'informació.*

Sí, exacte, però més que tot era senyes físiques de les persones. La Teresa Vilajeliu, que sabíem el nom de la Teresa, una xicota que és coixa; el Mora sí, perquè el Mora durant anys havíem sigut companys d'estudis i cada dia a l'acadèmia, en fi que podien... dic el Mora. Després un que porta barba que treballa a la Lemmerz, no *daba* el nom, donava senyes així físiques però sense noms.

No era el mateix ser de Comissions Obreres que [ser] del PSUC. Volien la gent comunista, agafar la gent comunista. *Lo* del sindicat era poca cosa, per a ells *lo* del sindicat era lògic, el moviment obrer. Nosaltres ens agafàvem al sindicat i dèiem que no *éramos* del partit. *"No, del partit no, nosaltres los convenis, la millora de los treballadors, la seguretat social, l'escola"*. En fi, la *lucha* diària revolucionària de l'època.

[Cap a les] dotze de la nit més o menys van dir: *"Voleu sopar?"* i el Pardillo va dir: *"No"*. I jo no em vaig atrevir a *decirle* que no. I *le dije*: *"sí, bé, tinc una mica de gana perquè no he menjat des del matí"*. Em van portar un plat de sopa allà, em va ficar un parell de cullerades de caldo i el vaig deixar perquè estava fred, i ja està. Va ser l'únic que vam menjar en tot el dia.